

Fremsat i *folketinget* $1\frac{1}{2}$ (F. sp. 2372). 1. beh. $2\frac{0}{2}$ (F. sp. 2442). Partiernes ordførere: Poul Hansen (Slagelse), Holmberg, Clausen (Olufskjær), Kirkegaard, Karl M. Andersen og Fuglsang. 2. beh. $2\frac{2}{2}$ (F. sp. 2530). 3. beh. $2\frac{6}{2}$ (F. sp. 2544). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. $2\frac{9}{2}$ (L. sp. 602). Partiernes ordførere: Wittrup, Bovbjerg, V. Knudsen og Gudiksen. 2. beh. $2\frac{9}{2}$ (L. sp. 612). 3. beh. $2\frac{9}{2}$ (L. sp. 614). *Loven stadfæstet 7. marts 1952*. (Lovt. nr. 71).

Ved loven opretholdes de bestemmelser i brændselsloven af 26. februar 1940 med senere ændringer, der i henhold til lov nr. 125 af 28. marts 1951 (årbog 1950—51, side 224) havde gyldighed indtil 1. april 1952. Den nye lov, der har gyldighed til *1. april 1954*, foretager ingen ændringer i den hidtil bestående ordning, bortset fra en udskydelse af fristen for udslættelse af pantebreve, som er tinglyst i henhold til lovens bestemmelser, fra oktober 1955 til oktober 1957. Af praktiske grunde fremtræder loven imidlertid ikke som en forlængelseslov, men som en selvstændig lov, indeholdende alle de bestemmelser, som man har fundet det påkrævet af holde i kraft.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *landbrugsministeren* bl. a.:

„Baggrunden for lovforslaget er de vanskelige forsyningsforhold med hensyn til udenlandsk brændsel. Det vil være nødvendigt, at der fortsat produceres betydelige mængder indenlandsk brændsel, såvel brunkul som tørv. Det må derfor anses for påkrævet fortsat at opretholde hjemmel til, at der kan udfærdiges bestemmelser om tilsyn med brunkulsproduktionen, således at også de resterende brunkulsforekomster udnyttes på rationel vis. Endvidere vil det være nødvendigt at opretholde den særlige bestemmelse om, at der kan gives fortrinsret i produktionen for gæld, der stiftes til fremstilling af indenlandsk brændsel, idet det ellers vil være vanskeligt for producenterne at få den fornødne driftskapital stillet til rådighed.“

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge ting. Retsforbundet fandt det imidlertid ikke nødvendigt at opretholde de foreslåede bestemmelser og afholdt sig derfor fra at stemme.